

کنگره اسلامی در اورشلیم

جاییکه مادر و فرزند در یکقدمی هم ابتداده
ولی جرئت نزدیک شدن یکدیگر دارند .
واشخاص آواره ای که با چشمانی حسرت باز ،
از فاصله پنجاه قدمی بمنازل مجلل خود نگاه می -
کنند ، واز ورود بمنازل خوبش معروف میباشند ،

مُؤتمر چیست؟

سال ۱۳۷۳ بود که یک جلسه بین المللی از نمایندگان ملل اسلامی در شهر قدس تشکیل شد و شرکت کنندگان این جلسه فقط ۱۴ نفر بودند ، حوادث خونین فلسطین و تجاوز یهود باین سرزمین اسلامی فلبهارا جریبه دار کردند بود .
سیاست شوم بین المللی و تاختهایان کشتنی سیاست جهانی یهودیان این قول را داده بودند که سرزمینی با آنها بخشیده و دولتش مستقل برای آنها بوجود آورند ، و گویا زمزمه تشکیل دولت مستقل برای یهود حتی از بعد از جنگ جهانی اول نیز بگوش میرسیده است ، در جنگ جهانی دوم بود که آلمان جداً تصمیم با خراج یهود از کشور خود گرفت ، یهودیان دوره گرد که هیچ مملکتی با آنها راه نمیداد ، از روح سلیم فرزندان اسلام سوء استفاده نموده ، و بس از بند و بستهای خامنانه ای که بادول بزرگ نمودند ، راه فلسطین را در پیش گرفتند .

در فلسطین خانه ها و املاک زیادی توسط یهودیان خریده شد . و روز بروزهم دامنه فعالیتهای آنان در این ناحیه گسترش پیدا میکرد ، به ازات این فعالیتهای علنی جیوه صهیونیست بین المللی نیز بیکار نشسته با یک سلسله فعالیتهای ذبر ذینی ، و سازن انقلاب و تجاوز را اذهار چهت فراهم میکرد .

اسلحه زیادی در شکم تپه‌های سرسبز فلسطین ذخیره شد، سرمایه‌های بزرگ بهودیان امریکایی دوره کمک باین برنامه‌های ضدپرشی و ضداسلامی بکار افتداده بود وسائل اذهر جهت فراهم، و این تزویستهای بین‌المللی فقط منتظر فراهم شدن زمینه بین‌المللی و دستور بعضی از دول بزرگ بودند.

دستورداده شد؛ و بدنبال آن شعله انقلاب ذبانه کشید، سیلاپ خون فرزندان اسلام سرزمین باصفای فلسطین را زنگین کرد؛ هیچ‌لزومی ندارد که مادرانه‌جا با ترسیم صحنه‌های جنگ ناچو امردانه فلسطین، قلب خوانندگان را متاثر نموده واشگ حسرت از دیدگانشان جاری سازیم، مادرنوشتن این مقالات هدفی جز این داریم.

فلسطین در کام دشمن

انقلاب شد و سرزمین فلسطین بدنبال اسپایانا رفت اسپایانا بکام مسیحیت و فلسطین در کام بیود. این حادثه بزرگ اسلامی که پس از واقعه اسپایانا و چنگهای صلیبی آن سامان در نوع خود بی‌نظیر بود، عکس‌العملها را در ملت‌های اسلامی ایجاد می‌کرد، موجی از نفرت و از جاد سراسر ممالک اسلامی را فراگرفت و بلکه پشتیت را:

بشریت آزاد از مطامع؛ بشریت آزاد از نظرهای شوم استعمالی، وبالاخره بشریت بمعنای واقعی خود، بروح متجاذبین صهیبو نیست لغت و نفرین فرستاد. صهیبو نیسم در چنگ فلسطین بدون هر ماسکی قیافه ناچو امردانه خود را بدنبانشان داد.

تجاویز باین صراحت؟

حتی در چنگلهای وحشی سوائل دودخانه آمازون نیز ساقه ندارد که عده‌ای تنها با منطق ذور و بازبان اسلحه گرم شخصی را از خانه و کاشانه خود بیرون کرده و زندگی او را ته‌احب کنند، ولی مامتناسبانه این صحنه را با چشم خود و در روز روشن و بد بختانه در عصر سفینه‌های فضایی دیدیم، مسلمین آواره وی بناه در میان بیابان و در روز آلونک‌های حصیری و احیان‌گلی؛ زندگی نموده و در پنجاه قدمی خود، آری درست در آن طرف دیوار با صطلاح مرزی که بیش از پنجاه قدم فاصله ندارد خانه‌های مجلل و آبرومند خود را که نتیجه یک عمر فعالیت و کار و کوشش آنها بوده است، در دست غاصبین می‌بینند؛

یک مسلمان فلسطینی با چشمانی حسرت بار آشیانه و زندگی خود را می‌بینند که منزلگاه عده‌ای از یهودیان دوره گردشده؛ آیا بشریت می‌تواند در مقابل این حوادث سکوت کند؛ پدر و مادری درست در یک قدمی فرزند دلبنده خود باشد، بدون اینکه حتی بتواند اندکی چلوتر رفته و فرزند عزیزش را نوازش کند؟.

«بیت صفا» قریه ایست که بین عرب و اسرائیل تقسیم شده، نیمی از آن در دست اسرائیل و نیمی از آن در دست هر یک است اهالی این آبادی همه با هم خویش و از بستگان پیکنیگرند، قسمت اسرائیل از قسمت عرب بوسیله سیم خاردار مجزا شده، و چنین اتفاق افتاده که مثلای پدرو مادر دریک قسمت و فرزند در قسمت دیگر است.

ولی دشمنان بشریت، آنچنان محیط ترور و وحشتی ایجاد کرده اند، که نه آن مادری تو اند بقسمت دیگر رفته و فرزند خود را به بیندونه آن فرزند قدرت نزدیک شدن بخواهند مادر را دارد؛ مادر آن طرف سیم، و فرزند این طرف، فقط از دور و بازبان نگاه بایکنید گردازو نیاز نموده و بروح کسانی که موجب این جدائی شده‌اند لعنت می‌فرستند، داستی چشمان اشکبار و قیافه پراندوه آنها دل بشریت را می‌لرزاند.

آیا بشریت می‌تواند در مقابل این حوادث سکوت کند؟ و بدینگاه این صحفه‌های ضد انسانی در عصری بوجود آمده که دنیا دارای سازمان پرطنطنه ملل متحده‌اند.

نعم دوزردۀ سازمان ملل؟

چیزی که بیشتر مایه تأسف است و جهانیان را باین سازمان عریض و طویل جهانی بدین می‌سکند آنست که دولت‌های صاحب بیرون در مقابل چشم پلیس صلح بین المللی و باشتبانی آنها راه خود را بخلیج عقبه بازنموده، و با این عمل راه دریائی فوق العاده مهی‌سوی سواحل شرقی افریقا و آسیا، واسترالیا بددست آورده است.

و اگر بددست آوردن این راه حیاتی دریائی برای یهود میسر نمی‌شد؛ این دولت‌های گز نی توانست، بازارهای بروونقی برای کالاهای خود بددست آورده و روز بروز بنیه اقتصادی خود را تقویت کند.

آری اینهم تعم دوزردۀ سازمان ملل و پلیس صلح در ناحیه فلسطین است!

عکس العمل

بدیهی است که جهان اسلام در مقابل این حوادث ضد بشری نمی‌توانست ساکت باشد؛ باید دست بکار شد، کشورهای عربی پس از پایان یافتن جنگ و فرمان آتش بس راههای دگری را درییش گرفتند.

بزرگترین وظیفه اعراب مرذ نشین که مستقیماً مورد تجاوز قرار گرفته و با چشان خود ناظر آن صحفه‌های ضد انسانی بوده‌اند، این بود، که اولاً تمام دولتها و ملت‌های اسلامی را نسبت بقضیه فلسطین روشن نموده و هر چه بیشتر کمکهای مادی و معنوی آنها را نسبت بحل قضیه فلسطین (بر اساس استداد سرزمینهای منصوبه) چلب کنند.

وظیفه مهم تر آنکه باید سلسله فعالیتها و تظاهرات و تبلیغات دامنه دار نگذارند که این حادثه بزرگ اسلامی مشمول قانون مرور زمان شده و حتی خود ملت‌های عرب نسبت با آن بی اعتنا کردند، می‌بایست آن شمله غضب و انتقامی که در قلب‌های مسلمان در بدو امر شعله‌ور شده تاروز گرفتن حق مسلم آوارگان مسلمان باقی بماند.

باید آن موج نفرت و از جازی که متوجه این تجاوز ناجوانمردانه شده است تاروز استرداد فلسطین مسلمان، گسترش خود را از دست نهد و از همه مهتر آنکه باید ذکری برای سازمان ملل کرد^۱ و برای حل مسئله در صدد تهیه آرایی بنفع مسلمانان در سازمان ملل بود.

و مخصوصاً برای این منظود می‌بایست بیشتر عقره فعالیت را متوجه کشورهای کوچک و بی طرف افریقائی نمود، باید مسئله فلسطین برای آنان نیز روشن شود و از عواطف انسانی و احیاناً اسلامی آنها بنفع استرداد سرزمین فلسطین استفاده نمود اینها بیک سلسله برنامه‌هایی بود که می‌بایست اجراء شود.

برای دسیدن باین هدفهای اساسی بود که کشورهای عربی فعالیت‌های خود را شروع کردند.

از آجمله تشکیل «مؤتمر» یا کنگره اسلامی فلسطین بود که شرح آنرا در شماره‌های آینده خواهید خواند.

انتخاب افسران و سران سپاه

- ۱- کسانی را بمقام افسری انتخاب کن که نسبت با حکام خداوین غیر خیروخواه تر و دلسوژتر باشند.
- ۲- عفیف ترین و امین ترین افراد باشند.
- ۳- بعظمت روح و شجاعت قلب و خوی برد باری سرآمد همه سپاه باشند.
- ۴- نسبت بنا توانان و بیچارگان رُوف و مهربان باشند.
- ۵- اذابعاف و تهدی ستیگران و گردنه کشان جلوگیری کنند.
- ۶- تامیتوانی افسران را از خانواده‌های نجیب و دودمانهای پاک و باشرافت و اصول انتخاب کن اینها را بوعایت کن تا نیروی خود را که عهدهدار و ظاہف سنگینی است با مهمات فضائل و اخلاق تجهیز کرده باشی (قسمتی از فرمان امیر مؤمنان علی (ع) بمالک اشتر- نقل از نهج البلاغه)